

සාහිත්‍ය පඨිත නිර්මාණය සඳහා ග්‍රාම ව්‍යුහයට ව්‍යතිරේක

**පරිකල්පන එක් කිරීම ; සයිමන් නවගත්තේගමගේ සංසාරාණය අසබඩ නවකතාව
ඇසුරින් කෙරෙන විශ්ලේෂණාත්මක අධ්‍යයනයක්.**

හෂාන් විරංග බඹරබොටුව

hashanviranga24@gmail.com

සංචිප්තය

සාහිත්‍යකරණයේ යෙදෙන නූතන සාහිත්‍යකරුවා සිය කෘතියෙහි කතාන්දරය එනම් ප්‍රබන්ධය ලිවීමේ දී සාමාන්‍ය යථාර්ථවාදී පරිකල්පනය ඉක්මවමින් ද්‍රව්‍ය ලෝකයේ විය නොහැකි අධියථාර්ථවත් පරිකල්පන කෘතිය හෙවත් පඨිතයට (එෆ්එ) එක් කරයි. එවැනි පඨිතයක් වන සංසාරාණය අසබඩ නවකතාවේ එන යථාර්ථය ඉක්මවා කතුවරයා විසින් එකතුකරන ව්‍යතිරේක පරිකල්පන ව්‍යුහවාදී ව කියවීම මගින් පඨිතය විශ්ලේෂණයකට ලක් කෙරෙයි. යටකී ව්‍යුහවාදය යනු විසිවන සියවසේ ව්‍යවහාරික වාග්විද්‍යාව මගින් ජනනි කළ සමාජීය විද්‍යා හා මානව ශාස්ත්‍ර විග්‍රහ කිරීමේ නව සංකල්පය යි. එම සංකල්පය ඇසුරු කරගෙන සංසාරාණය අසබඩ නවකතාවේ කතාව ගොඩනගන භූමිය වන ගම, ව්‍යුහයක් වශයෙන් විග්‍රහ කෙරෙමින් ග්‍රාම ව්‍යුහය යන මිනුම් දඩුව ගොඩනගනු ලබයි. ග්‍රාම ව්‍යුහය යනු ගම ගොඩනගා ඇති පද්ධතික හා ව්‍යුහාත්මක ස්වභාවය හැඳින්වීමේ ශිල්ප වචනය යි . ග්‍රාම ව්‍යුහය යන සංකල්පය සිංහල සාහිත්‍යකරණය වටහා ගැනීමට මනා සංකල්පයක් ලෙසට වර්ධනය කළ හැකි බව මෙහිදී සාකච්ඡා කෙරෙයි. ලාංකේය නූතන සාහිත්‍යකරණයේ භූමිය වශයෙන් ප්‍රධානත්වයක් උසුලන්නේ ගම වීම මීට හේතුවයි. සයිමන් නවගත්තේගමගේ සංසාරාණය අසබඩ නවකතාව එසේ ව්‍යුහවාදී ව කියවිය යුතු විශ්ලේෂණාත්මක හරයක් සහිත නවකතාවකි. ග්‍රාම ව්‍යුහයෙහි ප්‍රබන්ධකාරී ස්වභාවය මත ගම යනත් සමාජය විසින් පරිකල්පනය කර දක්වයි. ගම ව්‍යුහ පද්ධතියක් වශයෙන් ගොඩනගන ලද, ගොතන ලද ප්‍රබන්ධ පද්ධතියක් වටා ගමෙහි ඉතිහාසය, වර්තමානය, අනාගතය, පරිකල්පනය හෙවත් ගමක් යන ව්‍යුහය පවත්වා ගැනෙයි. ග්‍රාම ව්‍යුහය විසින් එම සමාජය නිරන්තර යාවත්කාලීන කර ගැනීම සඳහා ග්‍රාමවාසීන් විසින් ඔවුන් අතර වන අන්තර් සබඳතා අතරට ප්‍රබන්ධිතයන් සංස්කරණයන් හා ඉවත් කිරීම් සිදුකරනු ලබන්නේ අවිනිශ්චිත ක්‍රියාවලියක් වශයෙනි. ගම වෙත ඇතුළත් වන නව දරුවාගේ සිට සියල්ලන් මෙකී ප්‍රබන්ධයේ කොටස්කරුවෝ වෙති. සංසාරාණය අසබඩ නවකතාවේ ගම තුළ එන ප්‍රධාන උප ව්‍යුහ වන සමාජීය ව්‍යුහය ද, බල ව්‍යුහය ද, දේශපාලන ව්‍යුහය ද , සංස්කෘතික ව්‍යුහය ද, ආගමික ව්‍යුහය ද එකිනෙකා අතර අන්තර් සබඳතා ගැටුම් සහගතව ඔවුනතර වන මැදිහත්වීම් සහති ව ගලා යයි. සයිමන් නවගත්තේගමගේ නවකතාවේ ද, සමාජීය වශයෙන් අප අත්දකින එවැනි පරිසර සහති වූ ගම තුළ ද නිශ්චිත හෝ පොදු වූ තත්වයන් වශයෙන් ග්‍රාම ව්‍යුහය ඇසුරින් දැක්විය හැක. සාහිත්‍ය පඨිතයක අධියථාර්ථවත් ව්‍යතිරේක පරිකල්පන, ව්‍යුහවාදී ව කියවීම මගින් නව දැක්මක් පඨිතයට ලබා දිය හැකි ද යන්න විමසා බැලෙයි.

කේන්ද්‍රීය පද: ග්‍රාම ව්‍යුහය, ව්‍යතිරේක පරිකල්පනය, අධියතාර්ථය, සංසාරාණය අසබඩ

නවකතාව, ප්‍රබන්ධ යථාර්ථය

හැඳින්වීම

සාහති‍ය විචාරය සඳහා මෙතෙක් භාවිත සියලු සාහිත්‍ය විචාර විදි නයාම තවමත් සිංහල සාහති‍ය හඳුනා ගැනීමේ පූර්ණ හැකියාවක් නැත. ඇතැම් විචාර විදි නයාම පෙරදිග හා අපරදිග වශයෙන් තවමත් ජාතික හෝ අන්තර්ජාතික මට්ටමින් කීර්තියක් හෝ වැඩදායක කාර්යභාරයක් ඉටු නොකර තිබේ. සිංහල නූතන සාහති‍ය, විශේෂයෙන් ම ගොඩනැගෙන්නේ ග්‍රාමීය සමාජ පදනමක වීම සරල නිරීක්ෂණයෙන් වටහා ගත හැකි සත්‍යයකි. ලාංකේය ගම පදනම් කරගත් සාහිත්‍යය එම සමාජයෙන් දුරස්ථ සංකල්ප න්‍යායන් හා සම්ප්‍රදායන් මගින් විචාරය කිරීම මගින් වඩාත් ප්‍රබල ව එම සමාජය හෝ කෘති විග්‍රහ කිරීමට අපොහොසත් වෙයි. එසේ නම් මෙකී ගම මත පදනම් ව සාහති‍ය දෙස බැලීමේ එළඹුමක් ගොඩනගා ගත නොහැකි ද යන්න මූලික ගැටලුවකි.

සාහති‍ය සමාජය විසින් ගොඩනගනු ලබන සාහති‍ය නොහොත් ප්‍රබන්ධ ස්වාභාවික ඒවා නොවේ. කතුවරයෙකු විසින් ස්වකීය පරිකල්පනය මෙහෙයවා ගොඩනගන ලද කතා පද්ධතියකි. සයිමන් නවගත්තේගම විසින් ලියූ සංසාරාණය අසබඩ නවකතාව තුළ ද්‍රව්‍යාත්මක ගමක සිදු විය නොහැකි අතිරේක මායාත්මක හා ඉන්ද්‍රජාලික නව පරිකල්පනයන් ඊට ඇතුළත් ව තිබේ. එම ඇතුළත් කිරීම් ගම හෙවත් සමාජය හා කෘතිය හඳුනා ගැනීමේ පහසුකම් සපය යි. එනමුත් එම කෘතිය කියවීමේ දී ලාංකේය ගමක ස්වාභාවය මත පදනම් ව ගොඩනැගුණු විචාරයක් නොමැති වීම අඩුවකි.

ගමක් යනු ගොඩනගන ලද ගොතන ලද කතා පද්ධතියකි. එසේ ම භාෂාව යනු ද ගොඩනගන ලද සංකේත පද්ධතියකි. භාෂාවේ ස්වභාවය ඇසුරු කරගෙන වාග්වේදීන් විසින් ව්‍යුහවාදී න්‍යාය හඳුන්වා දෙන්නේ භාෂාත්මක ගොඩනගා ගැනීම් විග්‍රහ කිරීමේ විෂයක් වශයෙනි. භාෂාත්මක ව ලියනු ලැබූ නවකතාව, ගොඩනැගුණු පදනම ග්‍රාමීය වීම නිසා ග්‍රාම ව්‍යුහය යන සංකල්පය අභිනවයෙන් දැක්විය හැකි ද යන්නත් සාහති‍යය විමර්ශනය කිරීමේ එළඹුමක් වශයෙන් භාවිත කළ හැකි ද යන්නත් මෙහි දී විමර්ශනය කෙරෙන ගැටලුව යි.

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

මෙහි දී සංසාරාණය අසබඩ නවකතාව ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය වශයෙන් යොදා ගන්නා අතර ද්විතීක මූලාශ්‍රය වශයෙන් අධ්යාපාර්ථවාදය (මරරුකසිප) හා පශ්චාත් ව්‍යුහවාදය (වදිඒඵරමජඒරුකසිප) පදනම් කරගෙන කරනු ලබන විශ්ලේෂණාත්මක අධ්‍යයනයකි. එහි දී ආන්ද්‍රේ බ්‍රිතෝන් (1896-1966), ජාක් ඩෙරිඩා (1930-2004) හා නෝම් චෝම්ස්කිගේ (1928-) ප්‍රවාද මූලික කරගන්නා අතර පශ්චාත් ව්‍යුහවාදය පිළිබඳ ලියවී ඇති අනෙකුත් සිංහල හා ඉංග්‍රීසි කෘති ද යොදාගෙන විශ්ලේෂණාත්මකව අධ්‍යයනය කෙරෙයි.

ප්‍රතිඵල විශ්ලේෂණය හා අර්ථකථනය

සයිමන් නවගත්තේගම සංසාරාණය අසබඩ නවකතාව ලියන්නේ නූතන යථාර්ථ දැක්මට අනුග්‍රහ ව නොවේ. නිර්මාණය ගොඩනැගීමට ද්‍රව්‍ය ලෝකයේ සිදු නොවෙතැයි කියනු ලබන සිදුවීම් සමුදායක් සිය කෘතිය වෙතට ගෙන එන්නේ භාෂා ලිවීමක දී තමන්ට ඇති නිදහස උපරිමව භාවිත කිරීමෙනි. එම නිදහස කෘතියේ විශිෂ්ටතාව වැඩි කරන්නක් බවට පත් කිරීම උසස් නවකතාකරුවාගේ හැකියාව යි. යථා ලෝකයේ සිදු නොවෙතැයි කියන එම සිදුවීම් ඔහු නවකතාවට එක්කරන්නේ සිදුවෙතැයි කියනු ලැබිය හැකි සිද්ධි අතරට ව්‍යතිරේක වශයෙනි (බාත්ස්, 1984, 58). එනිසා ඔහු ව්‍යාජ එනම් ඊනියා යථාර්ථය තුළ සිදුවෙතැයි කියන සිදුවීම් අතරට මායාමය වූ ද ඉන්ද්‍රජාලික වූ ද සිද්ධිත් එකතු කරයි. සම්මත යථාර්ථවාදී නවකතාවට අනුකූල ව මෙය ව්‍යතිරේක ඉන්ද්‍රජාලික පරිකල්පනයන් එකතු කිරීමකි. කෘතියේ එන පධිත හා අන්තර් පධිත, ව්‍යුහවාදය ඇසුරින් මෙම පර්යේෂණයේ ගොඩනගා ගත් ග්‍රාම ව්‍යුහය යන එළඹුමෙන් විශ්ලේෂණය කිරීමෙන් සිංහල නවකතාව අදටත් වැටී සිටින ඊනියා යථාර්ථ සීමාවෙන් මිදී අති සංකීර්ණ සමාජ ගැටලු වෙත අවධානය යොමු කරවීමට හැකියාව තිබේ.

ග්‍රාම ව්‍යුහයෙහි ප්‍රබන්ධකාරී ස්වභාවය මත ගම යනත් සමාජය විසින් පරිකල්පනය කර දක්වයි. ගම ව්‍යුහ පද්ධතියක් වශයෙන් ගොඩනගන ලද, ගොතන ලද ප්‍රබන්ධ පද්ධතියක් වටා ගමෙහි ඉතිහාසය, වර්තමානය, අනාගතය, පරිකල්පනය කරයි. ග්‍රාම ව්‍යුහය විසින් එම සමාජය නර්තන රසායනික කාර ගැනීම සඳහා ග්‍රාමවාසීන් විසින් ඔවුන් අතර වන අන්තර් සබඳතා අතරට ප්‍රබන්ධනයන්, සංස්කරණයන් හා ඉවත් කිරීම් සිදුකරනු ලබන්නේ අවිනිශ්චිත ක්‍රියාවලියක් වශයෙනි. එම ක්‍රියාවලිය විග්‍රහ කිරීමට ග්‍රාම ව්‍යුහය යන්න සමත් වෙයි. ගම වෙත ඇතුළත් වන නව දරුවාගේ සිට සියල්ලන මෙකී ප්‍රබන්ධයේ කොටස්කරුවෝ වෙති. මෙකී ග්‍රාම ව්‍යුහය ප්‍රබන්ධාත්මක හෙවත් ගොඩනගන ලද බව පැහැදිලි ය. සංසාරාණය අසබඩ නවකතාවේ ගම තුළ එන ප්‍රධාන උප ව්‍යුහ වන සමාජීය ව්‍යුහය ද, බල ව්‍යුහය ද, දේශපාලන ව්‍යුහය ද, සංස්කෘතික ව්‍යුහය ද, ආගමික ව්‍යුහය ද එකිනෙකා අතර අන්තර් සබඳතා සහගත ය. ව්‍යතිරේක පරිකල්පනය ආකාර දෙකකින් නිර්මාණකරණයේ දී භාවිත කරන ආකාරය මෙම පර්යේෂණයේ දී වටහා ගන්නා ලදී. එක් ආකාරයක් නම් ප්‍රබන්ධිත යථාර්ථය තුළ සිදුවිය හැකි යයි ප්‍රබන්ධ කියවන්නා විශ්වාස කරන තත්වයන් නිර්මාණාත්මක ව ගොතා ඉදිරිපත් කිරීම යි. අනෙක් ආකාරය නම් ප්‍රබන්ධිත ග්‍රාම ව්‍යුහයෙහි නොසිදුවිය හැකි දේවල් යයි ප්‍රබන්ධ කියවන්නා දකින තත්වයන් නිර්මාණාත්මක ව ගොතා ඉදිරිපත් කිරීම යි. නවගත්තේගම පදනම් කරගත් ග්‍රාම ව්‍යුහය පිළිබඳ එවැනි සිදුවීම් එම ගමිහි සාමාන්‍ය වැසියාට, අධියථාර්ථවත් සිදුවීම් සියල්ල සාමාන්‍යකරණය වූ සිද්ධීන් බව පැහැදිලි විය. එනිසා සිංහල නවකතාවේ අධියථාර්ථය හෝ මායා ඉන්ද්‍රජාලිකත්වය යුරෝපීය නවකතාවේ එන අධියථාර්ථය නොවේ. මෙය විරන්තන සිංහල සාහිත්‍යය විද්‍යාවේ පවා අතිශය සාමාන්‍යකරණය කරන ලද ප්‍රබන්ධ තත්වයකි. බෞද්ධ සමාජයක් මත ගොඩනැගුණු සාමාන්‍ය සමාජයක් වීමත්, පෙරදිග ආගමික වින්තන පද්ධතියේ ව්‍යුහාත්මක සංරචක අනිවාර්ය වන සමාජීය කපිකාවක් තිබීමත් මීට හේතු වෙයි. එමඟින් නූතන යථාර්ථවාදී සාහිත්‍ය තුළින් ගොඩනැගුණු ප්‍රබන්ධ පාඨකයාට වඩා ආත්මීය ශ්‍රීමඉච්චසඛා) අවබෝධයක් සිය සමාජය ගැන ග්‍රාමීයයාට වූ බව මෙහි දී පැහැදිලි විය. නවගත්තේගම සිය කෘතිය ආගමික පදනම් කිහිපයක් ඔස්සේ ගොතයි. එකක් වන්නේ බෞද්ධ ථෙරවාදී ආගමික පදනම යි. අනෙක බෞද්ධ මහායානකී පදනම යි. එම පදනම් ද යොදා ගනිමින් ව්‍යතිරේක පරිකල්පන ඉදිරිපත් කරන්නේ සමාජය වටහා ගැනීමේත් මිනිසා වටහා ගැනීමේත් මඟ වෙතට ය. පඨිතය තුළ එන වර්ත ගොඩනැගීම සිදුවීම් ගොඩනැගීම එකම සිදුවීම කිහිපාකාරයෙන් සිදු වීම මෙන් ම සිදුවීම් සිදු නොවී තිබීම හෙවත් සිහින දැකීම, ඒවා ප්‍රධාන ප්‍රබන්ධ තේමාව හා දක්වන අන්තර් පඨිත සබඳතාව ග්‍රාම ව්‍යුහය නව ප්‍රබන්ධයක් වෙතට යොමු කරයි. ප්‍රබන්ධය ප්‍රතිප්‍රබන්ධගත කිරීම සඳහා සයිමන් නවගත්තේගම සංසාරාණය අසබඩ සාහිත්‍ය පඨිතය නිර්මාණය සඳහා ග්‍රාම ව්‍යුහයට ව්‍යතිරේක පරිකල්පන එක් කිරීම උසස් නිර්මාණයක් වීමට හේතු සාධක වී තිබේ.

නිගමනය

සයිමන් නවගත්තේගමගේ සංසාරාණය අසබඩ සාහිත්‍ය පඨිතය අධියථාර්ථවත් ව්‍යතිරේක පරිකල්පන එක්කිරීමෙන් උසස් නවකතාවක් බවට පත්ව තිබේ. අධියථාර්ථවාදී හා ව්‍යුහවාදී විශ්ලේෂණ මගින් නව විවරණයක් පඨිතයට ලබා දිය හැකි ය. අධියථාර්ථවත් ලිවීම ප්‍රබන්ධ යථාර්ථය මැනවින් විවරණය කරන ආකාරය පැහැදිලි විය. ලාංකේය ගම හඳුනා ගැනීම සඳහා ව්‍යුහවාදී එළඹුමක් සාහිත්‍ය පඨිත හරහා ගොඩනැගිය හැකි බව පැහැදිලි විය.

ආශ්‍රිත ගන්තු

නවගත්තේගම, සයිමන් (1998), සංසාරාණය අසබඩ, සාර ප්‍රකාශන , කොළඹ කුමාර,කේ.කේ. සමන් (2016),සිංහල ජාතියේ වංශකතාව සංසාරාණය සහ සයිමන් නවගත්තේගම, , සංහිඳු පොත් ප්‍රකාශකයෝ
අමරකීර්ති, ලියනගේ , සහාද සාක්ෂිය ,2016 , සුරස පොත් ප්‍රකාශකයෝ , කොළඹ
Barthes,R.(1984)Annette Lavers and Colin Smith, Writing Degree Zero(trans), Jhonathan
Cape , London
Breton, Andre(1924) , Richard Seaver and Helen R. Lane (trans), Manifestoes of Surrealism, The University of Michigan Press.
Chomsky, Noam(2006), Language and Mind, Cambridge University Pess
Derrida, J (1976) Gayatri Chakraborty Spiwak(trans), Of Grammatology , Baltimore and London, Johns Hopkins University Press